

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°113/10
v Luxemburgu 16. novembra 2010

Rozsudok vo veci C-261/09
Gaetano Mantello

Vnútroštátny súd, ktorý vydáva európsky zatykač, môže konštatovať, že skorší rozsudok vyhlásený v jeho právnom poriadku sa netýka rovnakých činov, ako sú činy uvedené v tomto zatykači

Orgán, ktorý obvineného zatkne, preto za riadnych okolností nemôže odmietnuť jeho vydanie

Rámcové rozhodnutie¹ o európskom zatykači má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi a odstrániť zložitosti a prípadné preťahy pri existujúcich postupoch vydávania zavedením systému voľného pohybu súdnych rozhodnutí založenom na zásade vzájomného uznávania. Mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi. Jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v Charte základných práv zo strany členských štátov. Súdny orgán členského štátu výkonu odmietne vykonať európsky zatykač, ak z informácií, ktoré má k dispozícii vyplýva, že vyžiadaná osoba už bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy. Okrem toho, ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené členským štátom vydávajúcim zatykač za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada orgán, ktorý zatykač vydal, o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií.

V roku 2005 Tribunale di Catania (súd v Catanii, Taliansko) odsúdil Gaetana Mantella za nezákonnú držbu kokaínu určeného na ďalší predaj. G. Mantello si v dôsledku tohto odsúdenia odpykal trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a 20 dní.

Ten istý súd vydal v roku 2008 proti G. Mantellovi európsky zatykač za to, že sa v rokoch 2004 a 2005 v rámci zločineckej skupiny zúčastňoval na obchodovaní s omamnými látkami vo viacerých talianskych mestách a v Nemecku.

Na základe upozornenia v rámci Schengenského informačného systému (SIS) sa nemecké orgány koncom roka 2008 dozvedeli o európskom zatykači a nechali G. Mantella zatknúť. Tribunale di Catania ako súdny orgán vydávajúcí zatykač informoval Oberlandesgericht Stuttgart (krajský odvolací súd v Štutgarte), že rozsudok vyhlásený v roku 2005 nebráni vykonaniu zatykača.

Oberlandesgericht sa však obrátil na Súdny dvor s otázkou, či môže namietať proti vykonaniu tohto zatykača na základe zásady *ne bis in idem* v rozsahu, v akom už v čase vyšetrovania, ktoré viedlo k odsúdeniu G. Mantella za držbu kokaínu, talianski vyšetrovatelia disponovali dostatočnými dôkazmi, aby ho mohli stíhať za obchodovanie s drogami v rámci organizovanej skupiny. V záujme ďalšieho vyšetrovania však títo vyšetrovatelia neoznámili vyšetrovaciemu sudcovi informácie a dôkazy, ktoré mali k dispozícii, ani v tom čase nenavrhli trestné stíhanie v súvislosti s týmito skutkami.

V súvislosti s otázkou týkajúcou sa výkladu pojmu „rovnaké trestné činy“ Súdny dvor konštatuje, že výklad v judikatúre týkajúcej sa dohovoru o vykonávaní Schengenskej dohody² platí aj v kontexte

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

² Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných

rámcového rozhodnutia. Zastáva však názor, že otázky vnútroštátneho súdu sa v skutočnosti týkajú pojmu „konečný rozsudok“. V prejednávanej veci tak vzniká otázka, či na základe skutočnosti, že talianske vyšetrovacie orgány v čase rozsudku o držbe omamných látok (v roku 2005) síce mali k dispozícii dôkazy o účasti odsúdeného v zločineckej skupine, ale nepredložili ich na posúdenie Tribunale di Catania, aby nenarušili riadny priebeh vyšetrovania, možno dospieť k záveru, že už existuje rozhodnutie, ktoré na účely skutkov uvedených v zatykači možno považovať za konečný rozsudok.

Súdny dvor uvádza, že vyžiadaná osoba sa považuje za odsúdenú s konečnou platnosťou za rovnaké trestné činy, ak je po trestnom konaní ďalšia obžaloba s konečnou platnosťou vylúčená. **„Konečná“ povaha rozsudku súvisí s právom členského štátu, v ktorom bol taký rozsudok vyhlásený. Rozhodnutie, ktoré podľa práva členského štátu, ktorý začal trestné stíhanie, nevyklučuje žalobu na vnútroštátnej úrovni v súvislosti s niektorými činmi, tak nemôže v zásade predstavovať procesnú prekážku, pokiaľ ide o prípadné začatie alebo pokračovanie trestného stíhania za ten istý čin v inom členskom štáte Únie.**

Keď v odpovedi na žiadosť o informácie predloženú vykonávajúcim súdnym orgánom súdny orgán vydávajúci zatykač výslovne konšatoval na základe svojho vnútroštátneho práva, že predchádzajúci rozsudok vyhlásený v jeho právnom poriadku nie je konečným rozsudkom týkajúcim sa skutkov uvedených v jeho zatykači, vykonávajúcí súdny orgán v zásade nemôže odmietnuť vykonať európsky zatykač.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106